

Hoofdartikel

Lustrum 2010 – 2015

In dit korte hoofdartikel staan we erbij stil dat het vijf jaar geleden is dat in Dalfsen de kerkelijk stappen zijn gezet, die een afscheiding betekenden van de GKV. ‘De Verklaring van kerkelijke stappen om gereformeerd te blijven’ heeft als datum 1 februari 2010. Op zondag 7 februari 2010 zijn de eerste kerkdiensten belegd in het ‘Emmagebouw’ aan de Emmastraat 21. Onder leiding van drie ambtsdragers, een predikant en twee diakenen werden in een gemeentevergadering op 12 februari twee ouderlingen gekozen. Deze broeders werden in hun ambt bevestigd op zondag 21 februari. In de kerkenraadsvergadering van maandagavond 22 februari werd officieel besloten tot herinstitueren van de kerk te Dalfsen en tot de vorming van *de kerkenraad van de Gereformeerde Kerk Dalfsen (dolerend)*. Tussen haakjes wordt de term ‘dolerend’ toegevoegd. Met de term ‘dolerend’ werd aangegeven dat wij onze kerkelijke stappen gezet hebben in ernstig beklag. Wij hebben ons vrijgemaakt van de verkeerde koers en van de besluiten van kerkelijke vergaderingen die tegen de Schrift en tegen de belijdenis in gaan. Noodzakelijk om gereformeerde kerk te blijven. De gezette stappen betekenden een kerkelijke breuk. Maar er ging een dringend appel uit naar de plaatselijke kerkenraad van de GKV en naar het kerkverband van de GKV om van de ingeslagen koers en van de genomen besluiten terug te komen. ‘De Verklaring van kerkelijke stappen’ is ook toegestuurd naar alle kerkenraden van het kerkverband van de GKV. Van al die kerkenraden is maar heel weinig reactie gekomen.

Eén van de betekenissen van het woord ‘lustrum’ is: ‘feest dat na elke periode van vijf jaar wordt gehouden’. Als ik hier enkele gedachten op papier zet in verband met het feit dat het nu 5 jaar na de breuk in Dalfsen is met de GKV, dan doe ik dat niet bepaald in een feestelijke stemming. Daarvoor zit de pijn vanwege de geslagen wonden te diep. We hebben onze stappen gezet in vreze en beven. Het was heel ingrijpend. Het gaf ook veel verdriet, en dat is er nog, vanwege zoveel broeders en zusters, die ook wel gereformeerd wilden blijven, maar die de stap niet durfden te zetten. Of misschien ook niet wilden zetten omdat hen door de voorgangers werd voorgehouden dat er eigenlijk niets aan de hand is in de GKV.

Tot op vandaag gebeurt het dat de kwade ontwikkelingen binnen de GKV worden goedgepraat. De gevaren worden ontkend of gebagatelliseerd. Het is verdrietig te moeten zeggen dat daarmee kerkleden zand in de ogen wordt gestrooid. Hoeveel GKV-ers zijn er nog die zich werkelijk verdiepen in de kerkelijke ontwikkelingen. Het ND schudt geen mensen meer wakker. En ook niet het nieuwe blad ‘OnderWeg’, dat ontstaan is door samengaan van De Reformatie (GKV) en Opbouw (NGK). Men moet al de website ‘Eeninwaarheid’ lezen om op de hoogte gehouden te worden van de feiten die zich voltrekken.

En wat zijn dan de feiten? Het is hier niet de plaats om alles weer op een rij te zetten (wat over het 4^e gebod geleerd mag worden; de ontkrachting van het 7^e gebod; het toelaten van gasten aan het HA die geen kerklid zijn; het niet meer op grond van de Schrift afwijzen van vrouwelijke ambtsdragers; het goedkeuren van Schriftkritische publicatie; het wegwerken uit het ambt van een gereformeerd predikant). Maar, in de kern gaat het hierom: de betrouwbaarheid van de Heilige Schrift wordt aangetast en het gezag van Gods Woord wordt ondermijnd. En dat betekent het bederf van de kerk.

Nee, vijf jaar na dato is er weinig aanleiding tot een feestelijke stemming. Je kan teleurgesteld zijn over het feit dat ons aantal maar gering is en dat onze kracht maar klein is. En dan de scheur die zich voltrokken heeft in het voorjaar van 2011. Een zwarte bladzijde in de geschiedenis van de afgelopen vijf jaar. Als we kijken naar de menselijke aspecten van de afgelopen vijf jaar, dan is er vooral ook reden tot verootmoediging. Wat is er in ons doen en

laten veel zonde en tekortkoming geweest. We hebben alle reden om klein te denken van onszelf.

Maar, al is er bepaald geen reden tot een feest, er is wel reden tot grote dankbaarheid. Dankbaarheid voor het feit dat de HERE ons uitgeleid heeft, uit een kerkverband dat het fundament verlaten heeft. Wat onszelf betreft, ook wij zouden blijven hangen in de 'comfortzone' van de GKV. Wat onszelf betreft, wij zouden vergaan zijn door onderlinge verdeeldheid. Wat onszelf betreft, wij zouden verlamd zijn door verdriet en teleurstelling. Als de HERE niet met ons was geweest, dan zouden we allang weggevaagd zijn. Met dankbaarheid mogen we terugkijken op wat de HERE voor ons geweest is in de afgelopen vijf jaren. Hij stelde ons in de ruimte van een vernieuwd kerkelijk leven. We worden niet meer gedrongen om te handelen in strijd met het Woord van de HERE. Wij hoeven niet meer de verantwoordelijkheid te dragen, voor een koers en voor ontwikkelingen die tegen het Woord van de HERE ingaan. De HERE gaf groei vanuit Hoogeveen en vanuit andere plaatsen. De HERE gaf vereniging met een kerkverband dat voluit kerk van het Woord wil wezen. Laten wij, terugkijkend op de afgelopen vijf jaar vooral groot denken van het werk van de HERE. Voor de toekomst van de kerk kunnen we ons aan Hem toevertrouwen. Hij is de God verlossing bereidt en uitwegen wijst. Altijd zal Hij wegen vinden waarlangs de voet van zijn volk kan gaan.

*'Ik zal de daden van de HERE gedenken,
ja ik wil gedenken uw wonderen van ouds,
van al uw werken gewagen
en uw daden overdenken' (Psalm 77:12,13)*

E. Heres